

תת"ע 11057/05/21 - מדינת ישראל נגד עמר דניאל

בית המשפט לתעבורה תל אביב

תת"ע 11057-05-21 מדינת ישראל נ' עמר דניאל
בפני כבוד השופטת שירי שפר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמר דניאל

הנאשם

הכרעת דין

1. כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, הריני מודיעה על זיכוי הנאשם מהעבירה המיוחסת לו וזאת מחמת הספק.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראת שוטר, בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
3. ע"פ עובדות כתב האישום, ביום 13/04/21 בשעה 08:25 ברחוב שלדג בנתב"ג, לא ציית הנאשם להוראת שוטר במדים, שהורה לו לעצור בצד ולמסור רישיונות, בכך שסרב למסור רישיונות והמשיך בנסיעה מסוכנת אחורנית ואז נמלט מן המקום תוך סיכון עוברי הדרך.
4. הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען כי השוטר מתנכל לו על רקע מפגשים קודמים; לדבריו, בעת שעמד בתור לשטיפת רכבים הגיע אליו השוטר והתחיל לצעוק שעה שלא עטה מסיכה לפניו. עוד טען כי אמר לשוטר שישים מסיכה אך השוטר השיב לו "אתה רוצה תיסע אני לא שם מסיכה".

פרשת התביעה

5. מטעם המאשימה, העיד השוטר רס"ב שמעון אסייג, כעד יחיד, והוגשו הזמנה לדין וכתב אישום שסומן ת/1; דו"ח פעולה מודפס, שסומן ת/2; ומזכר (2 עמודים) שסומן ת/3.
6. ע"פ עדות השוטר, ביום 13.04.21, בסמוך לשעה 08:25, במהלך אכיפת תנועה בתחנת דלק מנטה עמוד 1

נתב"ג, כאשר הבחין ברכב הנאשם שנכנס מרחוב השלדג לתחנת הדלק בניגוד לתמרור אין כניסה, ניגש לנאשם וביקש כי ימסור רישיונות. הנאשם השיב כי לא יודע היכן הרישיונות ואף לא תעודת זהות וניסה להימלט בנסיעה אחורנית. השוטר הורה לו לעצור, הנאשם פתח את דלת הרכב והחל לצלמו מאחר ושכח לשים את המסכה. כאשר ניגש לשים מסיכה, הנאשם נכנס לרכבו ונמלט מהמקום תוך נסיעה בניגוד לכיוון התנועה וכמעט פגע ברכב אחר. השוטר איבד קשר עין וחזר לתחנה להמשך טיפול חקירות. הנאשם אותר והגיע לתחנת המשטרה למחרת היום. השוטר ציין במזכר הנלווה לדוח תנועה כי "מצורף דיסק של כל האירוע מצלמות התחנה".

פרשת ההגנה

7. במסגרת פרשת ההגנה, העיד הנאשם (עה/1).

8. ע"פ עדות הנאשם השוטר מתנכל לו על רקע שני מפגשים קודמים ביניהם. הנאשם אישר כי נכנס לתחנת הדלק בניגוד לתמרור אין כניסה וקיבל דוח, אותו ישלם. השוטר ניגש אליו לאחר שעמד בתחנה כמה דקות, כשהשוטר ללא מסיכה על פניו וביקש רישיונות. הנאשם אמר לו שהרישיונות לא לידו וביקש שניה כדי לאתרם. הנאשם ביקש מן השוטר לשים מסיכה אך השוטר אמר לו "אני לא שם מסיכה תשתוק את הפה". רק אחרי שצילם את השוטר, ניגש השוטר לנהג אוטובוס שעמד בסמוך וביקש מסיכה. עוד טען כי השוטר אמר לו שיסע אם הוא רוצה ולכן נסע מן המקום לאחר שמסר לשוטר מס' ת"ז בעל פה.

דין והכרעה

9. בתיק זה, אין הצדדים חלוקים לגבי העובדות להלן:

- כניסת רכב הנאשם לתחנת הדלק בניגוד לתמרורי אין כניסה ורישום דוח תנועה נפרד בגין עבירה זו (להלן: דוח ברירת משפט).
- השוטר ניגש אל רכב הנאשם ובעת שפנה אל הנאשם לא עטה מסיכה על פניו.
- השוטר ביקש מן הנאשם כי יציג רישיונות.

10. הצדדים חלוקים לגבי העובדות להלן:

- האם סרב הנאשם למסור רישיונותיו לשוטר.
 - האם המשיך הנאשם בנסיעה מסוכנת אחורנית ואז נמלט מהמקום תוך סיכון עוברי דרך.
11. לאחר שבחנתי את הראיות, שמעתי את העדויות וצפיתי בסרטון שצילם הנאשם, לא אוכל לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, והכל כפי שיפורט להלן.

האם סרב הנאשם למסור רישיונות

12. כאמור, אין מחלוקת כי השוטר הורה לנאשם למסור רישיונותיו.

כאשר שוטר מצווה על נוהג רכב להציג רישיונות חובה על הנהג לעשות כן.

פקודת התעבורה כוללת עבירה ספציפית לגבי מי שאינו מציג רישיון, עבירה המנויה בסעיף 62(6) לפקודת התעבורה אשר קובעת כי **חובתו של נוהג של רכב מנועי או ציבורי להציג את רישיונו כשהוא נדרש לכך על ידי השוטר.**

13. בעניינו, לטענת המאשימה, הנאשם סרב להציג את רישיונותיו. השוטר לא בחר לייחס לנאשם עבירה של אי הצגת רישיון, ומצא לנכון לייחס לו עבירה של אי ציות להוראת שוטר בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

14. אי הצגת רישיונות יכולה להיחשב כעבירה של אי ציות להוראת שוטר. בית המשפט העליון קבע כי אין פגם בכתב אישום הכולל "עבירת סל" שעניינה אי ציות להוראת שוטר לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, גם כשעומדת לרשות התביעה חלופה של עבירה ספציפית (ראו: רע"פ 6279/16 **רון דין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.04.18)).

15. אציין כי השוטר רשם בהזמנה לדין (ת/1) "**ניגשתי אל הנהג אך הנ"ל היה לחוץ ומסר כי אין לו ולא מוצא ביקשתי תז גם אמר שלא מוצא**". בדוח הפעולה המודפס (ת/2) רשם: "**נתבקש למסור רישיונות כין לא יודע איפה הרשיון (הטעות במקור - ש.ש), נתבקש למסור תז גם זה לא יודע תוך שהוא מקאה (הטעות במקור-ש.ש) סימני לחץ ...**". במזכר (ת/3) רשם: "**כאשר בתחנה נתבקש למסור רישיונות מסר כי אבדו לו...**".

16. הנאשם לא כפר בהוראת השוטר כי ימסור לו רישיונותיו (עמוד 9 לפרוטוקול שורות 16 ואילך) אך טען כי השיב לשוטר ואמר "הרישיונות לא ביד שלי, שניה אני אביא לך".

17. מן העדויות עולה כי אין מחלוקת שבשלב הבא, התמקד השיח בין הנאשם לשוטר בבקשת הנאשם מן השוטר שיעטה מסיכה על פניו.

18. השוטר לא התייחס בדוחות שרשם (ת/1-3) למשך הזמן בו התקיים המפגש בינו לבין הנאשם ולמשך הזמן שחלף מרגע בקשתו מהנאשם שימסור רישיונות ועד לנסיעת הנאשם מהמקום. השוטר לא ציין מתי חזר אל הנאשם לאחר שפנה לנהג האוטובוס בבקשה כי ייתן לו מסיכה ומתי נסע הנאשם מן המקום. השוטר לא טען שנאלץ לחזור על הוראתו וכי הנאשם עמד איתן בסירובו פרק זמן בלתי מבוטל או בלתי סביר - ולכן לא ניתן לשלול טענת הנאשם כי ביקש שהות לאתר רישיונותיו ושהות כזו לא ניתנה לו.

האם המשיך הנאשם בנסיעה מסוכנת אחורנית ואז נמלט מהמקום תוך סיכון עוברי דרך

19. נדברך נוסף של עבירת אי הציות להוראת שוטר הינו טענת המאשימה כי הנאשם המשיך בנסיעה מסוכנת אחורנית ואז נמלט מהמקום תוך סיכון עוברי דרך.

טענה זו לא הוכחה בפני.

20. בתיק זה נשמעה עדות יחידה של שוטר - אשר לא נתמכה בראיות חיצוניות כלשהן.

21. המפגש בין האזרח לשוטר לא תועד באמצעות מצלמת גוף. לדברי השוטר - המצלמה נשארה בתחנת המשטרה ולא היתה על גופו שכן לבש מדים כחולים לאחר שהשתתף בטקס.

22. האירוע תועד במצלמת תחנת הדלק בה התרחש המפגש. סרטון זה ביקשה המאשימה להגיש באמצעות השוטר - עת/1 (להלן: הסרטון). הנאשם התנגד להגשתו ונימק התנגדותו בכך שאין הסרטון מתעד את חילופי הדברים בינו לבין השוטר אלא רק מצלם ויזואלית את המפגש. לא התרתי הגשת הסרטון באמצעות השוטר בשל שיקולי קבילות - נוכח אי הוכחת הצד הטכני הטהור של צילום הסרטון והורדתו ונוכח אי הוכחת מהימנות הסרטון.

בראיות התביעה, אין כל התייחסות לזהות העד אשר הוריד את הסרטון והעבירו לתיק המשטרה ולהכשרתו בהקשר זה. אין כל מסמך או עד שיעיד אודות פעולת המצלמה כהלכה, מהימנות הצילום, היות הסרטון מקורי ושלם וכי לא נערכו בו שינויים.

23. ייתכן ולו היה מוגש הסרטון באמצעות עד מתאים - ניתן היה ללמוד ממנו על משך המפגש בין השוטר לנאשם, אלא שכאמור - הסרטון כלל רק תיעוד ויזואלי ללא תיעוד קולי - ולכן עדיין לא היה בו כדי לסתור טענת הנאשם - כי ביקש מן השוטר שהות לאתר רישיונותיו וכי נסע מן המקום רק לאחר שהשוטר אמר לו שיסע.

24. מן הדוחות שערך השוטר - ת/1 ו-ת/3, עולה כי הדוחות הנ"ל נרשמו לאחר סיום האירוע ולמחרת היום - שכן מתועד בהם צירופו של הסרטון מתחנת הדלק, פניית מחלקת החקירות לנאשם, זימונו לתחנה והגעת הנאשם לתחנת המשטרה רק ביום המחרת. הרישום המאוחר מעלה ספקות באשר לדיוקם של הדוחות.

25. זאת ועוד, מדוח הפעולה המודפס - ת/2, עולה כי נרשם בסמוך לאירוע אך מהשוואת תוכנו לתוכן ת/1 ו- ת/3 - עולים אי דיוקים:

כך למשל - לעניין אי עטיית המסכה, ציין השוטר בת/2 - "שכחתי לשים את המסכה" בעוד בת/1 - ציין "כנראה נפלה לי המסכה".

כך למשל - בעוד בת/2 ציין כי הנאשם ניסה "להימלט חזר אחורנית תוך שאני אומר לו תעצור פתח את הדלת והתחיל לצלם מאחר ושכחתי לשים את המסכה כאשר באתי לשים הנל נכנס לרכבו ונעל אותו תוך שהוא נותן גז ונמלט מהמקום בניגוד לתנועה וכמעט נכנס ברכב שנכנס לתחנה", בת/1 רשם הדברים בסדר התרחשות שונה

"הנהג נכנס לרכבו ניסה לנסוע אמרתי לו שיעמוד בצד וידומם מנוע... הנהג יצא ואמר לי אתה בלי מסכה ואז נכנס שוב לרכבו ונעל אותו והתחיל להמלט תוך נסיעה פרועה ומסכן אותי ואת עוברי הדרך..." ורק ברישום המאוחר ביום המחרת (ת/1) ציין השוטר כי הנאשם סיכן אותו.

26. עוד אציין כי בעת האירוע נרשמו לחובת הנאשם 2 דוחות - דוח בגין עבירה של אי ציות לתמרור אין כניסה (דוח ברירת משפט) ודוח הזמנה לדין בגין עבירה של אי ציות להוראת שוטר. אף שמדובר באותה מסכת עובדתית ורלבנטית, **דוח ברירת המשפט לא הוגש כחלק מראיות התביעה.**

27. משהגעתי למסקנה כי חלק מן הדוחות נרשמו במועד מאוחר יותר, ומשקבעתי כי הדברים שנרשמו בדוחות אינם מדויקים ואינם משקפים נאמנה את אשר אירע, ולאור החלטתי שלא לאפשר הצגת הסרטון מתחנת הדלק, ומשלא פורט משך הזמן במהלכו לא מסר הנאשם רישיונותיו לשוטר, ומשקבעתי כי נפלו אי דיוקים בעדותו היחידה של השוטר - לא נותר לי אלא לזכות הנאשם ולו מחמת הספק.

28. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בע"פ 10152/17 **מדינת ישראל נ' ח'טיב** (10.05.18):

"כלל הוא במשפט הפלילי כי נטל השכנוע מוטל על התביעה, ועל מנת לעמוד בנטל זה עליה להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר (סעיף 34כב(א) לחוק העונשין). משמעות הדבר היא כי על התביעה להוכיח עובדות המצביעות בכיוון אשמת הנאשם במיוחד לו "במידה המגיעה לכדי אפשרות הקרובה עד מאוד לאמת או לוודאות"... הובהר בהקשר זה, כי ביתהמשפט רשאי להרשיע את הנאשם אם גרסת התביעה היא הפירוש ההגיוני היחיד לעובדות שהוכחו, אף אם איננה בגדר ודאות גמורה... יחד עם זאת, מקום בו קיימת אפשרות ממשית שאיננה תאורטית גרידא, בדבר חפותו של הנאשם, ולאפשרות זו קיימת אחיזה בחומר הראיות - יש לזכות את הנאשם... וכפי שצינתי בע"פ 2697/14 **חדאד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.9.2016):

"מדובר בעקרון בעל אופי חוקתי הנגזר מזכות היסוד של האדם לחירות אישית (סעיפים 1 ו- 5 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו), והנטל על התביעה להוכיח אשמה פלילית מעבר לספק סביר הוא אמצעי ראשון במעלה להתמודד עם החשש להרשעת שווא אשר עלולה לשלול מאדם שלא כדין את חירותו ואת שמו הטוב...

הדרישה להוכחה מעבר לספק הסביר נועדה גם להגן על אמון הציבור בהגנותו של ההליך הפלילי (ענין וקנין, פסקה 45). כלל זה מעוגן גם בתפיסה חברתית מוסרית, בעלת תחולה אוניברסלית, לפיה עדיף כי אשם יזוכה מחמת הספק מהרשעה של חף מפשע..."

29. נקבע לא אחת כי בית משפט הדין בפלילים לא ירשיע אדם על סמך עדות יחידה אלא אם כן הזהיר את עצמו כי מדובר בעדות יחידה, שלגביה חייב בית המשפט להקפיד קפידה יתירה ולשאול עצמו אם בנסיבות העניין אמנם אפשר לסמוך עליה ולהרשיע על פיה (ר' ע"פ 56/52 **ברנדויין נ' היועץ המשפטי**, פ"ד ו 1284 (1952); מקובל לכנות חובה זו "חובת האזהרה העצמית". על פי הפסיקה, חובת האזהרה העצמית אינה דרישה פורמאלית אלא דרישה מהותית, והכרעת הדין צריכה ליתן ביטוי ממשי ומנומק לבדיקה

הקפדנית שנבדקה העדות היחידה (ר' י' קדמי, על הראיות (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), חלק ראשון, בעמ' 472).

30. השאלה הטעונה הכרעה במקרה זה הינה, אפוא, אם ניתן להרשיע את הנאשם על סמך עדותו היחידה של עת/1, ולאחר שמיעת העדויות - ועיון בחומר הראיות החלקי שהוגש לבית המשפט - התשובה המתבקשת לכך הינה בשלילה.

31. אשר לעדות הנאשם בפרשת ההגנה - אציין כי מצאתי את עדותו לא מהימנה.

עדותו היתה רצופת אי דיוקים. כך למשל ציין בכפירתו כי נסע מהמקום לאחר שהשוטר אמר לו "אתה רוצה תיסע אני לא שם מסיכה" בעוד בחקירתו הנגדית הוסיף וציין "פשוט עזבתי את המקום כי ידעתי שהשוטר מחפש להתנכל לי, פחדתי שהוא פשוט יפגע בי" (עמוד 10 לפרוטוקול שורה 4).

כך למשל, ציין כי חשש מן השוטר שהיה ללא מסיכה כי הוא מאוד "שומר על הקטע של המסכות" ומאידך נראה בסרטון שצילם (נ/1) הולך אחרי השוטר כדי לתעד את אי עטיית המסכה ולא בוחל בקרבתו.

לא מצאתי את טענותיו לפיהן השוטר מתנכל לו כאמינות. השוטר ניגש לרכב הנאשם לאחר שנראה מבצע עבירת תנועה - כניסה לתחנת הדלק בניגוד לתמרור אין כניסה - עבירה בה הודה. עוד אציין כי אך טבעי הוא כי שוטר הפוגש מאות אזרחים מדי חודש לא יזכור מפגש קודם עם הנאשם.

32. ניכר כי הנאשם "ניצל" את מחדלו של השוטר אשר ניגש אליו ללא מסיכה על פניו. יחד עם זאת - לא די בכך כדי להפוך הקערה על פיה ולשכנעני כי ביצע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, על שני רבדיה (אי הצגת מסמכים, המלטות מן המקום).

33. בתיק שבפני לא התרשמתי לטובה ממהימנות עדות השוטר ולא ממהימנות עדות הנאשם. נוכח חוסרים בראיות התביעה - לא נותר לי אלא לקבוע כי המאשימה לא הוכיחה את העבירה המיוחסת לנאשם - אי ציות להוראת שוטר במדים, על שני רבדיה.

34. בטרם סיום, מצאתי להעיר כי השוטר היה חייב לעטות מסיכה על פניו, שעה שניגש אל הנאשם, כמתחייב מתקנות שעת החירום נכון ליום האירוע. לא ניתן להשלים עם התנהגות כזו של שוטר במדים ובתפקיד, אשר ניגש לאזרח בעודו עוסק באכיפת החוק ואינו עוטה מסיכה על פניו.

35. כאמור, לא זיכיתי הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בשל אי עטיית המסכה על ידי השוטר - ואף לא דנתי בשאלה האם נכון היה לזכות הנאשם מעבירה של אי ציות להוראת שוטר רק בשל העובדה כי השוטר לא עטה מסיכה על פניו. אלא, מצאתי כי לא ניתן לבסס הרשעה בפלילים בתיק זה על סמך ראיותיה החסרות והלא מדויקות של המאשימה.

סיכום של דבר

36. מהטעמים המפורטים לעיל אני מזכה את הנאשם ולו מחמת הספק, מהעבירה של אי ציות להוראת שוטר, המיוחסת לו בכתב האישום.

37. המזכירות תשלח לצדדים העתק מהכרעת הדין.

38. הדיון הקבוע ליום 15/08/21 בטל בזאת.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' אלול תשפ"א, 12 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.